

ת"פ 16778/07/12 - מדינת ישראל נגד עאהד בדיר, אמיר בדיר, וורד בדיר

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16778-07-12 מדינת ישראל נ' בדיר ואח'

בפני המאשימה
כב' השופטת אליאנא דניאלי
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. עאהד בדיר
2. אמיר בדיר
3. וורד בדיר

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו לאחר הבאת הראיות בביצוע עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), והכשלת עיקול בניגוד לסעיף 264 לחוק. נאשם 1 אף הורשע בעבירות של העלבת עובד ציבור, בניגוד לסעיף 288 לחוק, נהיגה פוחזת של רכב, בניגוד לסעיף 338 (1) לחוק, ונהיגת רכב מנועי ללא רישיון, בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961.

2. בהכרעת הדין נקבע כי בתאריך 24.05.2011 בסמוך לשעה 16:00 הגיעו אל ביתו של נאשם 1 שוטרים וגובי ההוצאה לפועל מטעם רשות המיסים, לשם עיקול רכבו של נאשם 1. משהציג אחד המעקלים את צו העיקול לנאשם 1, סירב הנאשם לקבל את הצו ודרש מהמעקלים לצאת מחצר ביתו תוך שהוא מקלל אותם. במקום התקהלו אנשים רבים אשר החלו לדחוף ולגדף את השוטרים והמעקלים. נאשם 1 פנה לאחד השוטרים ואמר לו כי "על גופתו המתה" יקחו את הרכב, בגדפו את השוטר. לפיכך הגיע למקום סגן מפקד תחנת ראש העין, במטרה להרגיע את הרוחות, ואיפשר לנאשם להוציא בעצמו את רכבו מחצר הבית, מבלי לדעת כי לנאשם אין רישיון נהיגה בתוקף. אלא שהנאשם נהג ברכב במהירות לכיוון הבית והתנגש בקיר בעוצמה. סגן מפקד התחנה נאלץ לקפוץ לאחור כתוצאה מאופן הנהיגה המתואר. מיד לאחר מכן נטל נאשם 2 מקל וניפץ את השמשה האחורית של הרכב, ואילו נאשם 3 נטל אבן גדולה והשליכה לעבר שמשות הרכב אשר נופצו כתוצאה ממעשיו.

טיעוני הצדדים לעונש

3. **ב"כ המאשימה** טענה כי במעשיהם פגעו הנאשמים בערכים החברתיים המוגנים של ההגנה על שלומם וגופם של העוסקים במלאכת אכיפת החוק והשמירה על הסדר הציבורי, וכי האינטרס הציבורי מחייב הוקעה של עבירות המכוונות נגד עובדי ציבור. כן טענה כי התנהגות הנאשמים מצביעה על זלזול מוחלט בסדרי שלטון ועל פגיעה קשה בערכי השלטון ואכיפת החוק, ועמדה על הפגיעה בקניינו של מי שהעיקול נרשם לטובתו.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, טענה ב"כ המאשימה כי בתי המשפט נוהגים במדיניות של "אפס סובלנות" בעבירות אלו. נטען כי מתחם הענישה **לנאשם 1** הינו מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, ורכיבים נוספים. באשר **לנאשמים 2 ו-3**, עתרה ב"כ המאשימה למתחם ענישה הולם שבין מאסר על תנאי ושל"צ ועד 6 חודשי מאסר אשר ניתן לרצותם בעבודת שירות. ב"כ המאשימה עמדה על עברו התעבורתי של נאשם 1, על עברו הפלילי של נאשם 3, ובהתחשב בחלקם השונה של כל אחד מהנאשמים ובאמור בתסקירי שירות המבחן עתרה לגזור את עונשו של **נאשם 1** למאסר בפועל ולרכיבים נוספים, ובאשר **לנאשמים 2 ו-3** עתרה להטלת לעונש מאסר קצר אשר ניתן לרצותו בעבודות שירות, ולעונשים נלווים. הוגשה פסיקה כתימוכין לטיעוניה.

4. **ב"כ הנאשמים** עמד על חלוף השנים מאז הארוע, ועל כך שמאז ועד היום לא נפתחו תיקים נוספים כנגד נאשמים 1 ו-2. לגבי נאשם 3 נטען כי לחובתו הרשעה ברף הנמוך של עבירות הנשק וכי הוא מצוי בהליך שיקום. עוד טען ב"כ הנאשמים כי מדובר באירוע חד פעמי ולא מתוכנן.

נטען כי הנאשמים חשו מאוימים וניסו למנוע את העיקול שלטעמם לא היה חוקי, וכי פעלו מתוך לחץ והיסטריה, מתוך תחושת עוול שנגרם להם, ומתוך רצון לסייע זה לזה כבני משפחה. הושם דגש על כך שהנאשמים לא פעלו באלימות ולא תקפו את השוטרים או המעקלים, וכי לא ידעו שמעשיהם מהווים עבירה. באשר לנאשם 1 הודגש כי הנהיגה היתה בתוך חצר הבית.

נטען כי נאשם 1 הינו אדם נורמטיבי, אב ל-4 ילדים מתוכם שני קטינים, הוא אינו מסוכן, ובכוונתו להתמודד כחבר מועצה בכפר קאסם. הרשעה עלולה להזיק לו, ולפיכך עתר ב"כ הנאשמים להסתפק בהטלת של"צ וצו מבחן לגביו.

לעניין נאשם 2 עמד ב"כ הנאשמים על כך שמדובר באדם נורמטיבי ללא עבר פלילי אשר מבין את חומרת המעשים, הוא הביע צער וחרטה על מעשיו, ומעורבתו באירוע נבעה מרצונו לסייע לנאשם 1, אביו. הנאשם היה סטודנט לסייעוד במכללה, והפסיק את לימודיו עקב חוב כספי. נטען כי הוא מתכוון בבוא היום לחזור ללימודים והרשעתו עלולה לגרום לו לנזק בלתי הפיך. לפיכך עתר ב"כ הנאשמים לבטל את הרשעתו.

לעניין נאשם 3, נטען כי השתתפותו בארוע היתה ספונטנית ומקרית, וכי הוא נאלץ להתערב בו. עד לאחרונה הוא ניהל עסק משפחתי עם אביו, עסק אשר קרס עקב חובות. הוא עבר הליך טיפולי במאסר קודם, ולפיכך עתר בא כוחו לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם צו מבחן למשך שנה.

כן עמד ב"כ הנאשמים על קשייהם הכלכליים של כל הנאשמים.

עמוד 2

5. **בדברם לעונש הביעו הנאשמים חרטה על מעשיהם.** נאשם 1 אף הוסיף כי הוא אדם שומר חוק, שקול, ואינו אלים.

דין

6. עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בהתאם לס' 40ב לחוק. על בית המשפט להתחשב בקביעת מתחם העונש ההולם בערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע העבירות בהן הורשעו הנאשמים, במידת הפגיעה בערכים אלו, כמו גם במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

7. הערכים החברתיים אשר נפגעו בעקבות מעשי הנאשמים הם השמירה על הסדר הציבורי וההגנה על שלומם של גורמי אכיפת החוק, כמו גם יכולתה של המדינה לקיים מערכת אכיפה תקינה.

ברע"פ 1922/11, יניב רחמימוב נ' מדינת ישראל, קבע בית המשפט העליון באשר לעבודתם של עובדי הציבור ונציגי החוק:

"בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם (רע"פ 2660/05, יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 13.8.2008). על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים".

על בתי המשפט להגן על הפועלים בשם החוק ולשם אכיפתו, הן כדי להגן, בענייננו, על השוטרים וגובי ההוצאה לפועל עצמם, והן לשם ההגנה על האינטרס הציבורי, על מנת שניתן יהא לאכוף את החוק, לקיים חברה מתוקנת, להגן על שלוחי הציבור, ולאפשר להם לבצע את תפקידם ללא מורא מפני אלו שבעניינם הם אוכפים את החוק.

נפסק כי שלוחי ציבור אלו לעיתים מזומנות מדי "חשופים בצריח", ולפיכך נחקקו עבירות ספציפיות מתוך כוונה להגן עליהם.

לעבירה של הפרעה לשוטר פנים רבות, החל מאי ציות לקריאה לשוטר, וכלה במקרה שלפניי. בנסיבות המתוארות, כפי שיפורט להלן, פגעו הנאשמים פגיעה קשה בערכים המוגנים.

8. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות**, הרי שנאשם 1 עשה כל שביכולתו על מנת להכשיל את עיקול הרכב, הפריע לשוטרים ולמעקלים לבצע את מלאכתם נאמנה, וסיכל בפועל את העיקול, בכך שפגע ברכב והביא להפחתת ערכו. נאשמים 2 ו-3 תרמו אף הם את חלקם להכשלת העיקול ולהפרעה לשוטרים לבצע מלאכתם נאמנה.

התנהגות הנאשמים היתה בריונית ופורעת חוק, אף אם לא הסלימה לאלימות כנגד הגוף. יוזכר כי לעדות המעקלים התנהגות הנאשם 1 היתה מפחידה, הוא אמר שיביא את כל הכפר, ו"אם צריך" ישפך דם. הנאשם קילל וגידף, אמר לשוטרים כי יקחו את הרכב "על גופתו המתה", וכי ישרוף אותו כדי למנוע את העיקול.

ואכן - התנהגותו של נאשם 1 אל מול הגובים והשוטרים הביאה להתקהלות המונית מחוץ לביתו, ולכך שאנשי החוק שהיו במקום נאלצו להזמין תגבורת, אשר כללה אף את סגן מפקד התחנה. חרף נסיונו להרגעת הרוחות, וסיכום עם הנאשם כי זה יביא את רכבו בעצמו לתחנה, התגשש הנאשם בכוונת מכוון ובעוצמה בקיר, וגרם נזק ניכר לרכב, באופן אשר הפחית את שוויו והכשיל את העיקול. לא זאת אף זאת, בהמשך ישיר למעשיו, פעלו נאשמים 2 ו-3 להשלמת הפגיעה ברכב, באמצעות ניפוץ שמשותיו במקל ואבן. לפיכך, ממכלול העדויות נהיר כי נשקפה לכוחות סכנה, אף אם בפועל נמנעו הנאשמים מתקיפתם, והתנהגותם מלמדת על זלזול כלפי גורמי אכיפת החוק, והעדר מורא.

נוכח הנסיבות המתוארות אני דוחה את טענת ההגנה כי הנאשמים 2 ו-3 נאלצו לפעול. אני מוצאת כי יש מקום להקל עם מי שהגיעו למקום במהלך הארוע, ובמקום לתרום להרגעת הרוחות חיזקו את התנהגותו התוקפנית של נאשם 1, הלהיטו במעשיהם את האווירה, וחיבלו במושא העיקול.

עבודתם של גובי ההוצאה לפועל אינה קלה, ותכופות הם נתקלים בהתנגדות לביצוע מלאכתם. על כן מלכתחילה התלוו אליהם שוטרים. העובדה כי גם הימצאותם של שוטרים במקום, ואף נוכחות עורך דינו של נאשם 1, לא סייעה לקיום הגבייה, מלמדת עד כמה קשה מלאכת הגבייה, חרף החשיבות הטמונה בה. נקל לדמיין את האווירה המתלהמת והחשש הטמונים בסיטואציה בה כאשר גובים מגיעים על מנת לבצע עיקול, נאסף המון זועם מחוץ לחצר, עד כדי כך שהוזעק סיוע, אשר אף בו לא היה כדי לתרום לביצוע העיקול. בנסיבות המתוארות לא ניתן להשלים עם התנהגות כה פרועה ובריונית מבלי לשלוח מסר מרתיע.

באשר לנהיגת הנאשם ברכב ללא רשיון נהיגה בתוקף, מקבלת אני את עמדת ב"כ הנאשמים כי מאחר שמדובר בנהיגה קצרה ביותר בתוך חצר הבית, העבירה של נהיגה ללא רשיון אינה ברף העליון.

9. **בחינת הענישה הנוהגת** מלמדת כי במקרים קלים של הפרעה לשוטרים והכשלת עיקול, כמו גם במקרים קלים של העלבת עובד ציבור, מטילים בתי המשפט מאסר על תנאי, ובמקרים חמורים יותר בהם ההפרעה היתה משמעותית, בעת שהיה ריבוי משתתפים, ועוד, הוטלו על הנאשמים מאסרים לריצוי בעבודות שירות או לתקופות מאסר בנות מספר חודשים:

א. ברע"פ 4209/11 **דוד שטרית נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם בעל עבר פלילי מכויד שהורשע על פי הודאתו בשתי עבירות איומים, שתי עבירות של העלבת עובד ציבור, ועבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו. הוא נידון ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, אשר כללו הפעלת מאסר מותנה. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו כך שנידון ל-9 חודשי מאסר בפועל, חרף עמדת שירות המבחן. בקשת רשות הערעור נדחתה.

ב. בע"פ (מחוזי נצרת) 1025/07, **דוד ויצמן נ' מדינת ישראל**, נדון עניינו של נאשם בן 64, בעל עבר

פלילי מכביד, אשר הורשע בביצוע איומים (שני מקרים), העלבת עובד ציבור, והכשלת עיקול. הוא נידון ל-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודת שירות, ולהפעלה בחופף של שני מאסרים מותנים שהיו תלויים כנגדו.

ג. בעפ"ג (מחוזי באר-שבע) 55056-06-13, **דוד פיטוסי נ' מדינת ישראל**, התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות איומים, העלבת עובד ציבור והיזק לרכוש במזיד. נוכח נסיבות אישיות קשות הופחת עונשו בערעור ל-8 חודשי מאסר, אשר כללו גם הפעלת מאסר מותנה.

10. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים בנסיבות תיק זה, ובהתאם לסעיף 40 לחוק, לפיו יש לקבוע מתחם אחד אף אם האירוע כולל מספר עבירות, אני קובעת **מתחם עונש הולם** שהינו החל ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל לנאשם 1, אשר היה מחולל הארוע, וחלקו ניכר באופן משמעותי מחלקם של האחרים.

חלקם של נאשמים 2 ו-3 מצומצם יותר, ולגביהם מתחם העונש ההולם הינו החל במאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר אשר במידת האפשר ניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות.

11. **בגזירת העונש בגדרי המתחם** יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לנאשמים אמנם עומדת הזכות לכפור במיוחס להם, ואולם אזי אינם זכאים הם להקלה הניתנת למי שמקבל אחריות על מעשיו ומודה בהם. לא למותר לציין כי נאשם 2 הודה במעשיו במשטרה, אולם כפר בקיומם בבית המשפט.

באשר לעבר הפלילי הרי שלנאשמים 1 ו-2 אין הרשעות קודמות. לנאשם 1 - 56 הרשעות תעבורה, ואילו לנאשם 3 הרשעה בעבירות נשק בגינה ריצה מאסר, ורישום ללא הרשעה בגין מספר עבירות, ובהן הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, רישום המעיד כי אין המדובר בהתנהלות חד פעמית של נאשם זה כנגד גורמי אכיפת החוק.

תסקירי שירות המבחן

12. בעניינם של נאשמים 2 ו-3 קיימת חובת תסקיר. לפיכך, לבקשת בא כוחו, הוגש תסקיר גם לגבי נאשם 1.

התסקיר בעניינו של נאשם 1 מלמד כי הנאשם מתקשה להתמודד באופן תואם עם מצבי תסכול, ונוטה להגיב באופן אימפולסיבי, וכן כי התנהגותו בעייתית גם במישור המשפחתי והכספי. הוא התקשה לקחת אחריות על התנהגותו והשליך את האחריות להשתלשלות האירוע על המעקלים. שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות מעורבותו של הנאשם בהתנהלות אלימה, ואם זו תתרחש חומרתה צפויה אף היא להיות בינונית. מנגד, מאז ביצוע העבירה לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים, והוא נעדר הרשעות קודמות. לפיכך, ההערכה הינה כי רמת הסיכון להישנות התנהגות בעייתית פחתה. נוכח אי קבלת האחריות ושליטת נזקקות טיפולית, מצא שירות המבחן כי אין מקום להתערבות טיפולית, ולפיכך לא הומלץ על ביטול הרשעתו של

הנאשם, חרף הצהרתו כי בכוונתו להתמודד על תפקיד בעיריית כפר קאסם (הצהרה שלא גובתה בראיה כלשהי).

באשר לנאשם 2, צוין בתסקיר שירות המבחן כי מדובר בעבירה ראשונה ויחידה של הנאשם, כי הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו, וכי בעת ביצוע העבירה ונוכח גילו באותה עת לא שקל את השלכות מעשיו. נמצא כי הוא מגלה קושי בשליטה בדחפיו התוקפניים במצבי לחץ, במיוחד כשהארוע קשור לבני משפחתו. עם זאת נמצא כי קיים סיכוי נמוך להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם, לאור קבלת האחריות על ידו, הבנת חומרת המעשה, הפתיחות שגילה בשירות המבחן, תפקוד תעסוקתי תקין והעדר עבר פלילי. הנאשם הסביר כי המעשה בוצע עקב תחושת השפלה וזלזול, והדגיש את חריגות הארוע לאורחות חייו. הנאשם מסר כי הוא משתמש בשנה האחרונה בסמים באופן יומיומי. חרף הצהרתו כי יוכל לשמור על נקיון מסם הוא לא ביצע בדיקות לגילוי שרידי סם אליהן הופנה. עקב אי הטיפול בבעיית הסמים לא המליץ שירות המבחן לבטל את ההרשעה.

התסקיר שהוגש בעניינו של נאשם 3 מלמד על אי קבלת אחריות. תוארו אישיותו המורכבת וקשייו, אשר לא יפורטו מטעמי הגנה על פרטיותו. נמצא כי הוא שב ומבצע עבירות, בין היתר על רקע עמדות של דחיית גורמי סמכות. הוא מתקשה בוויסות דחפים, ומתרכז בצרכיו. לפיכך נמצא כי הסיכון להישנות התנהגות בעייתית ואלימה הינו בינוני, ואף החומרה צפויה להיות בינונית. עם זאת, ונוכח השפעתו המרתיעה של המאסר אותו ריצה, סבר שירות המבחן כי הנאשם מתמקד כיום בשיקומו, כי מסוכנותו פחתה, ועל כן המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה.

13. התסקירים אינם ממליצים על ביטול ההרשעה לגבי אף אחד מהנאשמים. נוכח מכלול הנסיבות אני מוצאת כי העתירה לביטול ההרשעה אינה עומדת בקנה אחד עם הלכת כתב (ע"פ 2083/96), ממנה נלמד כי הכלל הינו הרשעה, למעט בנסיבות חריגות. לא הונחה כל תשתית להניח כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בנאשמים, וזאת אף מבלי לבחון אם סוג העבירות בהן הורשעו מאפשר להימנע מהרשעתם.

14. לחומרא שקלתי את העובדה שהנאשמים לא לקחו אחריות על מעשיהם, וכמפורט לעיל סיכלו הליך עיקול בהתנהגות בריונית, תוך גרימת התקהלות אשר הצריכה תגבור כוחות. חלקם של נאשמים 2 ו-3 אמנם קטן משמעותית מחלקו של נאשם 1, אלא שכאמור אף הם פעלו למניעת העיקול ולסיכולו, כאשר נאשם 3 הגיע לשם כך ממקום העבודה, ונחלץ לנהוג באלימות המתוארת.

נוכח מכלול הנסיבות, ובהן התמשכות הארוע, ביצוע המעשים באופן מכוון ובאופן מהותי בצוותא, הרי שלא ניתן להשלים עם מצב בו המשטרה וההוצאה לפועל אינן יכולות לבצע את מלאכתן, ומצויות בחשש נוכח נאשמים והמון מתלהם ואלים, ויש הכרח בענישה ממשית, להרתעת היחיד והרבים.

עם זאת, נוכח הנסיבות המקלות המתוארות, ובהן העדר עבר פלילי לנאשמים 1 ו-2, הבעת החרטה לאחר הכרעת הדין, וחלוף הזמן, סברתי בסיום הטעונים לעונש כי בטרם גזירת הדין מן הראוי לקבל חוות דעת של

הממונה על עבודות השירות, וזאת מבלי לקבוע מסמרות באשר לעונש שיוטל על הנאשמים. אלא שהנאשמים לא התייצבו במועד אליו זומנו, לדברי ב"כ הנאשמים מאחר שלא השלימו איסוף מסמכים רפואיים שהתבקש. לפיכך התבקשה דחיה, כדי לאפשר לנאשמים להתייצב בפני הממונה עם מלוא המסמכים שהתבקשו. בהחלטתי מיום 29.3.15 נעתי לבקשת הדחיה, תוך הבהרה כי על הנאשמים להתייצב במועד החדש אליו זומנו, וכי לא תינתן דחיה נוספת. חרף זאת, גם לקראת המועד הנדחה לא התייצבו נאשמים 1 ו-2 לראיונות שנקבעו עבורם. נאשמים אלו אף לא התייצבו למועד מתן גזר הדין, ולפיכך לא היה מנוס מדחייתו.

באשר לחלקם של נאשמים 2 ו-3, הרי שמחד תסקירו של נאשם 2 חיובי יותר, והוא נעדר עבר פלילי, ואולם מנגד הוא לא התייצב פעמיים בפני הממונה על עבודות השירות, ואף לא התייצב לדיונים שנקבעו להכרעת הדין ולגזר הדין, ואלו נדחו בשל אי התייצבותו. אני מוצאת כי בהתנהגותו זו יש כדי ללמד על יחסו למעשים אותם ביצע ולמערכת אכיפת החוק ובתי המשפט, חרף האמור בתסקיר בעניינו.

נשיאת מאסר בדרך של עבודות שירות אינה זכות מוקנית אלא הקלה בעונשו של נאשם. כאשר הנאשמים אינם טורחים להתייצב בפני הממונה חרף דחיה שניתנה לבקשתם, אני מוצאת מקום לדחיה נוספת במתן גזר הדין, ואין מקום להקלה בעונשם בשל אי ההתייצבות.

מאחר שהמעשים בהם הורשעו הנאשמים נבעו מרצון לפגום במימוש עיקול, לא ניתן להימנע מהטלת ענישה כלכלית. יחד עם זאת, אתחשב ברכיב זה בטענות באשר למצבם הכלכלי.

15. בסופו של יום אני מטילה על הנאשמים את העונשים הבאים:

על נאשם 1:

- א. 3 חודשי מאסר בפועל.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות.
- ג. קנס בסך 3000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לתאריך 1.8.15.
- ד. פסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך שנתיים לבל יעבור עבירה על פקודת התעבורה בה הורשע או עבירה של נהיגה בפסילה.

על נאשם 2:

- א. חודש מאסר בפועל.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת

אלימות.

ג. קנס בסך 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לתאריך 1.8.15.

על נאשם 3:

א. חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה, או במקום אחר בהתאם לשיקול דעת הממונה.

הנאשם יתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז בתאריך 2.6.15 בשעה 8:00.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות.

ג. קנס בסך 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לתאריך 1.8.15.

ד. הנאשם יועמד בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

העתק גזר הדין יועבר לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי

ניתן היום, ח' סיוון תשע"ה, 26 מאי 2015, במעמד הצדדים.